

Η Δεσποτική εορτή των Χριστουγέννων στις Σέρρες

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Με κάθε ιεροπρέπεια και εκκλησιαστική λαμπρότητα εορτάσθηκε και στην Εκκλησία των [Σερρών](#), η μεγάλη Δεσποτική [εορτή της του Χριστού Γεννήσεως](#).

Το απόγευμα του Σαββάτου 24 Δεκεμβρίου 2022, τελέσθηκε ο μέγας πανηγυρικός Εσπερινός στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Παμμ. Ταξιαρχών Σερρών, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου. Την διακονία του λόγου ανέλαβε με την ευχή του Σεβασμιωτάτου ο πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Παλιούρας, Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, ο οποίος αναφέρθηκε στο νόημα

της μεγάλης Εορτής, με θεολογικές και αγιοπατερικές αναφορές.

Σήμερα, **Κυριακή 25 Δεκεμβρίου**, την μεγαλώνυμο ημέρα των **αγίων Χριστουγέννων**, τελέσθηκε η πανηγυρική **Θ. Λειτουργία** στον ως είρηται **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό**, ιερουργούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Θεολόγου**.

Κατά το ιερό λειτουργικό Τυπικό, ο Σεβασμιώτατος, στο τέλος του πανηγυρικού Όρθρου, ενδύθηκε τα Αρχιερατικά του άμφια στο μέσον του σολέα και ακολούθησε

η πανηγυρική Θ. Λειτουργία του Μεγ. Βασιλείου, στην οποία συμμετείχαν συμπροσευχητικώς μεταξύ άλλων και ο Βουλευτής Ν. Σερρών κ. Κ. Μπούμπας, η τέως Βουλευτής και Υπουργός Σερρών κ. Μ. Κόλλια-Τσαρουχά, ο Δήμαρχος Σερραίων κ. Αλ. Χρυσάφης, ο τέως Δήμαρχος Σερραίων κ. Ι. Βλάχος, ο Διοικητής του 10ου Συντάγματος ΠΖ κ. Αδ. Σαρρής, ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Σερρών κ. Β. Κατιρτζόγλου και μέγα πλήθος ευλαβών πιστών, πολλοί από τους οποίους προσήλθαν στο ποτήριο της ζωής.

Κατά την διάρκεια της Θείας Μυσταγωγίας ανεγνώσθη η «Πνευματική Διδαχή επί τοις Χριστουγέννοις», στην οποία ο **Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης της των Σερρών και Νιγρίτης Εκκλησίας κ. Θεολόγος** αναφέρει:

«Άγια Χριστούγεννα ἐορτάζομεν σήμερον! Τήν γενέθλιο ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τόν Μέγα Βασίλειο (Μ. Βασιλείου, Ὁμιλία εἰς τήν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, ΡG 31, 1473). “Ἐπί τῆς γῆς ὤφθη καί ἐν τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη” ὁ Ὑψιστος Θεός (Βαρούχ 3, 38). Θεοῦ πρός ἀνθρώπους κατάβασιν ἐορτάζομεν σήμερον. Ὁ ἀόρατος Θεός γίνεται στό πρόσωπο τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ ὁρατός. Ὁ ἀψηλάφητος Κύριος τῶν Δυνάμεων ὡς βρέφος ψηλαφᾶται στήν φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Ὁ ἀσώματος Δεσπότης τῶν πνευμάτων λαμβάνει σῶμα. Ὁ Θεός γίνεται ἕνας ἀπό ἐμᾶς χωρίς ἁμαρτίας. Ὁ μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ, υἱός τῆς Παρθένου Μαρίας γίνεται.

Πανηγύρι στόν οὐρανό. Χαρά στήν γῆ. Νύχτα γεμάτη φῶς ἡ ἀποψινή! Νύχτα λουσμένη μέ ὑπερκόσμια λάμψη! Νύχτα πιό φωτεινή, ἡ ἀποψινή, ἀπό κάθε ἡμέρα! Τό ἄχρονο, αἰώνιο καί ἐνυπόστατο Φῶς, ὁ Εἷς τῆς Παναγίας Τριάδος, ὁ φύσει Υἱός

καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στόν κόσμο ἀνέτειλε σήμερα. Ὁ νοητός ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καταλαμπρύνει τήν κτίση σήμερα. Ὁ ἱστορικός χρόνος τέμνεται καί ἀνανοηματοδοτεῖται σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν ἐποχή. Ὁ “τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός” (Κολ. γ, 11) γίνεται τό κέντρο ἀναφορᾶς καί σωτηρίας τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νέου κόσμου. Ἡμέρα ἀναδημιουργίας τοῦ κόσμου ἢ σημερινή. Ὁ νέος γενάρχης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ μέγας Εἰρήναρχος, ὁ Πατήρ τῶν οἰκτιρμῶν καί τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀναπλάθει καί θεοποιεῖ διά τῆς συγκράσεως παγγενῆ τόν Ἀδάμ. Χριστός γεννᾶται ἐκ Παρθένου κόρης ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας καί ὁ κόσμος, ἀόρατος καί ὁρατός πανηγυρίζει.

Ἐορτάζουμε σήμερα τόν ἐρχομό τοῦ Κυρίου στήν γῆ, στόν ἄνθρωπο, στήν ζωή μας. Προσκυνοῦμε μέ θαυμασμό τό μυστήριον τῆς συνάντησης, τῆς ὑποδοχῆς, τῆς κένωσης, τῆς συγκατάβασης, τῆς ταπείνωσης, τῆς κοινωνίας, τῆς ἀγάπης, τῆς σωτηρίας μας. “Ὁ Θεός ἐνηνθρώπησε ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν” (Μ. Ἀθανασίου, Λόγος περί τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου, PG 25, 96) θά μᾶς πεῖ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ὁ πάνσοφος, παντοδύναμος, πανάγαθος καί δίκαιος Θεός “εὔρε τοῦ ἀπόρου λύσιν εὐπρεπεστάτην” θά συμπληρώσει ὁ ἱερός Δαμασκηνός (Ἰω. Δαμασκηνοῦ, Ἑκδοσις ἀκριβῆς ὀρθοδόξου πίστεως, Γ΄ Κεφ. 1, PG 94, 984).

Στήν ὑπαρξιακή τραγωδία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, λόγω τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος, ἡ θεία φιlanθρωπία βρίσκει τήν πιό σοφή, δίκαιη καί φιlanθρωπη λύση. “Ἐτήρησε καί τῇ ἀποφάσει τήν ἀλήθειαν καί τῇ φιlanθρωπίᾳ τήν ἐνέργειαν” (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Μυστ. Κατηχήσεις, PG 33, 813). “Γιατί ἡ ὁ Θεός πραγματοποιώντας τήν προειδοποίησή Του, ὅτι τήν ἁμαρτία θά ἀκολουθοῦσε ὁ θάνατος, θά ἔπρεπε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νά τοὺς παραδώσει στόν θάνατο ἢ νά δείξει φιlanθρωπία καί νά καταργήσῃ τήν ἀπόφαση Του. Τότε ὅμως θά ἀποδεικνυόταν “μή ἀληθεύων”, γεγονός ἀδύνατον γιά τόν Θεό ὡς αὐτοαλήθεια, τονίζει μέ συγκλονιστικό τρόπο ὁ Ἀρχιεράρχης Ἱεροσολύμων, ἅγιος Κύριλλος στίς Κατηχήσεις του (Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κεφ. ΛΓ΄, PG 33, 812). Γιά τοῦτο τόν λόγο ὁ φύσει Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Μονογενής, τό ἀγαλλίαμα τοῦ Πατρός, ὁ παντεχνήμων Λόγος ἔρχεται στόν κόσμο καί γεννᾶται ὡς ἄνθρωπος, γιά νά πάθῃ ὡς ἄνθρωπος - χωρίς νά τό ὀφείλῃ ὡς παντελῶς ἀναμάρτητος- καί νά σώσῃ ὡς φιlanθρωπος. “Ἐδεήθημεν Θεοῦ σαρκουμένου καί νεκρουμένου, ἵνα ζήσωμεν”, θεολογεῖ ὁ ἱερός Γρηγόριος (Γρηγορίου Θεολόγου, Λόγος ΜΕ, Εἰς τό Ἅγιον Πάσχα, PG 36,661).

Ὁ Θεός στήν γῆ, ὁ ἄνθρωπος στόν οὐρανό, στόν Παράδεισο, πάνω ἀπό τοὺς ἀγγέλους, μαζί μέ τόν Θεό ἐνωμένος πλέον αἰωνίως καί ἀχωρίστως στήν ἀτέλειωτη ἀπεραντοσύνη τῶν αἰώνων στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ γεννηθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στήν πρώτη πλάση ὁ δημιουργικός Λόγος τοῦ Θεοῦ, “τοῦ κρείττονος μετέδωκε”, λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, δηλαδή τήν εἰκόνα Του. Τήν δεύτερη φορά, στήν ἀνάπλαση τοῦ ἀνθρώπου, “μεταλαμβάνει τοῦ χείρονος”, τήν

φθαρτή από τήν ἁμαρτία φύση μας, τήν ὁποία, ὡς ὁ καλός τοῦ κόσμου Σαμαρείτης μέσα στό θεῖο πανδοχεῖο Του, τήν Ἐκκλησία καί διά τῶν θείων μυστηρίων, θεραπεύει, φωτίζει, χριστοποιεῖ καί θεοποιεῖ. Ὁ Θεός δέν εἶναι ἀπλῶς μαζί μέ τόν λαό Του, ὅπως κάποτε στόν ἀρχαῖο Ἰσραήλ. Ἔρχεται καί σκηνώνει, ἐφόσον βεβαίως τόν δεχθοῦμε, μέσα στόν κάθε πιστό. “Ὁ Θεός οὖν παρεγένετο διά σέ” τονίζει ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος. (Μακαρίου Αἰγυπτίου, Ὁμιλία ΙΕ΄). Γιά μένα, γιά σένα, ἀδελφέ μου, προσωπικά, ταπεινά, ἀθόρυβα, φιλάνθρωπα, ἀγαπητικά. Κάθε πιστός γίνεται ναός Του καί κατοικητήριο τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ.

Ὁ θεόπλαστος καί θεόμορφος κατά τήν δημιουργία του ἄνθρωπος γίνεται πλέον μετά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Κυρίου μας καί θεοχώρητος. Τί μεγαλύτερο, θαυμασιότερο, θεοειδέστερο, ὑψηλότερο εἶδε ποτέ ἡ κτίση; Τό μόνο καινόν ὑπό τόν ἥλιο γεγονός ἀναφωνεῖ μέ θαυμασμό ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός. Ὁ Θεός μαζί μας! Αὐτό εἶναι “τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον” (Α΄ Τιμ. 3, 16), τό θαῦμα τῶν θαυμάτων, τό μυστήριον τῶν μυστηρίων, τό εὐαγγέλιον τῶν εὐαγγελίων, ἡ ἀναφαίρετη χαρά τῆς ζωῆς μας, τό λύτρο τῆς ὄντολογικῆς λύπης. Τό μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο γεγονός τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπό τήν Θεοτόκο Μαρία μέσα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται μυστικῶς καί πνευματικῶς μέσα στήν Ἐκκλησία. Ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, εὐαγγελίζεται ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητής “ἀεὶ γεννᾶται θέλων κατά πνεῦμα διά φιλάνθρωπίαν τοῖς θέλουσι”. Ἔτσι τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως διαιωνίζεται πνευματικά μέσα στήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία γεννᾶ καί ἀναγεννᾶ χριστοειδεῖς ἀνθρώπους, παιδιά κατά χάριν τοῦ Θεοῦ καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Τοῦτο ἄς πράξωμεν, ἀδελφοί! Μέ ὁδηγό μας τόν οὐρανοδρόμον ἀστέρα τῆς θείας Βηθλεέμ, καί σήμερα καί πάντοτε, ἄς ἀγωνισθοῦμε μέ ἀρχοντικό φιλότιμον καί ζέουσα πίστη νά ζήσουμε χριστοφιλῶς μέσα στόν πανάγιο Οἶκον Του, τήν Ἐκκλησία, τήν αἰώνια Βηθλεέμ, τό ὑπερφυές μυστήριον τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, δοξάζοντας μέ εὐγνωμοσύνην Ἐκεῖνον, τόν Πανάγαθο Θεό μας, πού γιά χάριν μας ἐγίνε ἀδελφός μας, γιά νά ἀγιάσει καί σώσει τόν ἄνθρωπον. Ἐσένα, ἐμένα, ὅλους μας!».

Περισσότερες φωτογραφίες:

